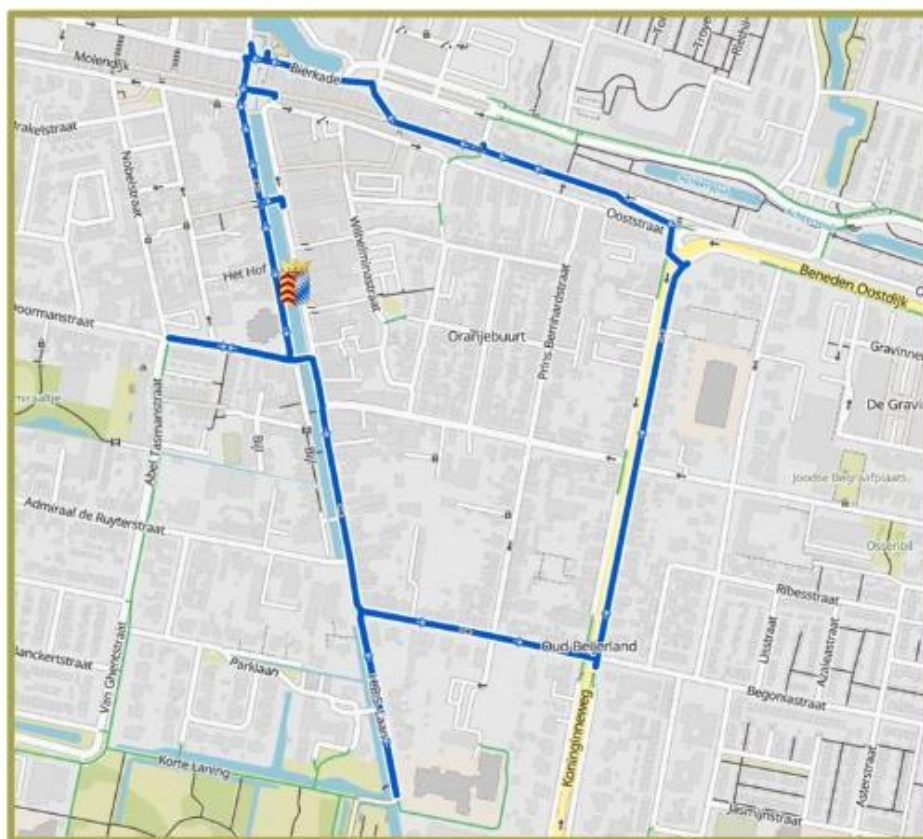

**Samengesteld door de
Historische vereniging Oud-Beijerland**

Beschermheer T. Frederikzs. baron van Tuyll van Serooskerken
- Ambachtsheer van Oud-Beijerland -

De wandeling

De wandeling voert u langs monumentale gebouwen in het historische centrum in Oud-Beijerland. U ontdekt de schitterende monumentale panden aan de West-Voorstraat en de Havendam, de statige panden aan de Bijl en de Steenenstraat. Ook komen we langs de oude zadelmakerij waar de basis is gelegd van de latere schokdemperfabriek van KONI .

De lengte van de wandeling is ca. 3 kilometer en duurt ongeveer een uur.

Maakt u gebruik van de GPS-route die u via onze website kunt downloaden? Dan komen de nummers van de onderwerpen overeen met de waypoints in de GPS-route.

Het ontstaan van Oud-Beijerland

Het gebied waar het latere Oud-Beijerland werd gesticht, was een klei- en veengebied met gorzen en slikken. Het behoorde tot de vrije heerlijkheid Putten. Dit gebied, waar de getijden nog vrij spel hadden, werd in de 16e eeuw ingepolderd in opdracht van Lamoraal van Egmont.

In 1531 erft Lamoraal van Egmont de eeuwigdurende erfpacht over het gebied Putten en maakt al spoedig plannen om het gebied in te polderen. Hij noemt het gebied "*Beijerland*", naar zijn echtgenote Sabina van Beijeren.

Op 23 oktober 1559 komt Lamoraal van Egmont in het vrije bezit van de heerlijkheid Beijerland. Deze datum is de stichtingsdatum van het dorp. Later, na de bedijking van het latere Nieuw-Beijerland, kreeg het dorp zijn huidige naam: Oud-Beijerland.

Wie was Lamoraal van Egmont?

Lamoraal van Egmont is in de Tachtigjarige Oorlog een belangrijk man in de noordelijke Nederland. Hij is geboren op 18 november 1522 op een kasteel in La Haimaide, een gehucht in het huidige Ellezelles, in Henegouwen in België, als zoon van Jan IV van Egmont en Françoise van Luxemburg. Hij is door zijn moeder verwant aan de Spaanse Koning Philips II.

Op 8 mei 1544 trouwt hij met Sabina van Beijeren. Door dit huwelijk neemt zijn rijkdom en invloed sterk toe. Lamoraal van Egmont maakt als edelman deel uit van de Raad van State, samen met Willem van Oranje en Philip de Montmorency (Graaf van Horne).

Ondanks dat Lamoraal van Egmont Katholiek is en bleef, verzet dit drietal zich tegen de vervolging van de protestanten. Uiteindelijk rekent Philip II dit drietal aan onvoldoende op te treden tegen de Beeldenstorm in augustus 1566 en stuurt een sterk leger onder aanvoering van de Hertog van Alva naar de Nederlanden.

Op 10 september 1567 worden Lamoraal van Egmont en de graaf van Horne gevangengenomen en na een schijnproces op 5 juni 1568 op de Grote Markt in Brussel onthoofd.

Start. Het Oude Raadhuis

Rijksmonument sinds 1966

0,0 km

We beginnen de wandeling op de brug voor het Oude Raadhuis aan de Waterstal 1. Dit is het voormalige raadhuis van Oud-Beijerland en is in 1622 gebouwd op een uit 1595 daterende stenen brug.

Het gebouw is in eerste instantie gebouwd als dorps huis. Op de bovenverdieping waren de vertrekken van de Baljuw met de 7 leenmannen en een secretaris van de Magistraat (dit waren de schout en 7 schepenen).

De begane grond werd verhuurd aan een kastelein, die hier een logement en herberg had. Op de bovenverdieping bevond zich ook een civiele gijzelkamer, waarvan de deur later is herplaatst achter het ovalen linker raam bij de ingang. In het dorps huis werd recht gesproken door de Baljuw. Eén van de bekendste Baljuws van Oud-Beijerland was Cornelis de Witt.

Later zetelt het gemeentebestuur van Oud-Beijerland in het gebouw.

Aan de voorzijde zijn 3 nissen te zien. In de middelste nis staat de geblinddoekte Vrouwe Justitia met haar weegschaal en zwaard, in de linker nis een leeuw met het wapen van Holland en in de rechter nis een leeuw met het wapen van Prins Maurits.

In de jaren 1938 – 1939 is het gebouw gerestaureerd en vergroot. Tijdens deze restauratie zijn op de eerste verdieping, waar ook de raadszaal en de burgemeesterskamer zijn, gebrandschilderde ramen aangebracht. Deze zijn geschonken door kerken, instellingen en bedrijven uit Oud-Beijerland. Ook werd een raam geschonken door de familie Van Tuyll van Serooskerken, ambachtsheer van Oud-Beijerland.

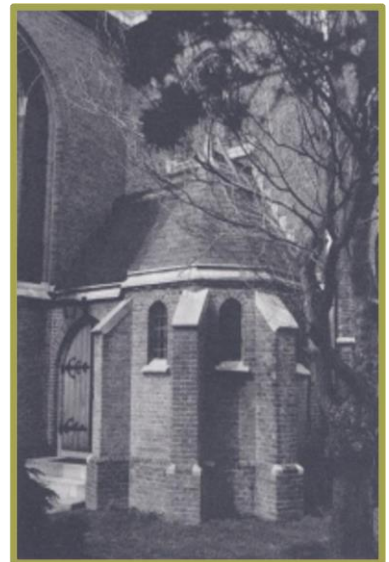
Wandelen: We lopen rechts van het Oude Raadhuis door de Waterstal tot aan de kruising met de Karel Doormanstraat.

1. De Dorspkerk

Rijksmonument sinds 1966

0,1 km

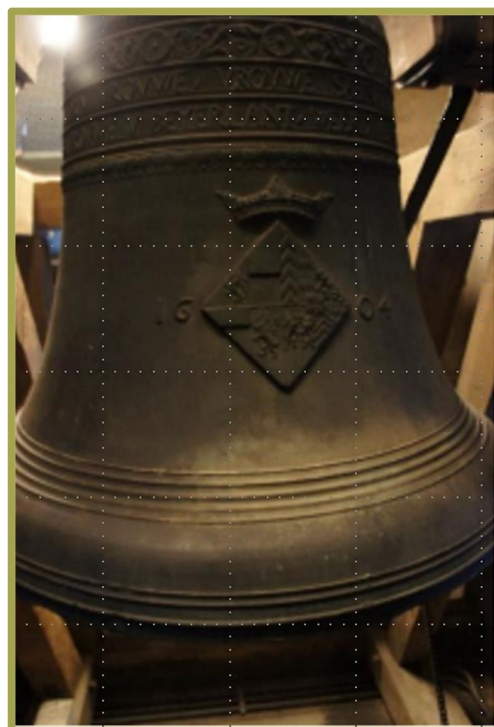
Deze kerk was oorspronkelijk een parochiekerk, gewijd aan Antonius van Padua. De eerste steen is gelegd in 1567. Na de reformatie wordt dit een protestantse kerk.

Als nieuwe ambachtsvrouw van Oud-Beijerland schonk Sabina van Egmont, de dochter van Lamoraal van Egmont, de kerk in 1604 een toren en een luidklok.

Boven de ingang van de toren is nog steeds haar huwelijkswapen met George Everhardt, graaf van Solms te zien.

Bij haar testament bepaalde Sabina van Egmont dat zij begraven wilde worden in de kerk van haar heerlijkheid Oud-Beijerland. Aan de zijde van de Waterstal bevindt zich het Gravinnehuisje waar zij in 1614 is begraven.

Bij de uitbreiding van de kerk in 1925 moest het Gravinnehuisje worden verplaatst. Bij het openen van de grafkelder bleek de houten kist volledig te zijn verteerd. Ook de loden kist was aan de onderzijde op een paar plaatsen verteerd.

Toen bleek dat de overledene een zeer tengere vrouw was geweest, dacht men even dat het hier om een meisje van omstreeks 15 jaar ging. Nader onderzoek wees echter uit dat het hier toch echt om Sabina van Egmont ging. Sabina en haar moeder Sabina van Beijeren hadden een uitgesproken Milanese (tengere) lichaamsbouw.

Het orgel in de kerk is een van Oeckelenorgel uit 1827.

Wandelen: We lopen een stukje verder de Karel Doormanstraat in. Na ca. 50 meter zien we de voormalige gemeentelijke armenhuisjes. We passeren het Abel Tasmankwartier en komen bij de Rooms-Katholieke Kerk.

2. De Rooms-Katholieke Kerk

Gemeentelijk monument sinds 2004

0,2 km

Deze kerk is, net zoals dat bij de Oude Kerk het geval was, gewijd aan Antonius van Padua. De inwoners van Oud-Beijerland die tijdens de reformatie niet kozen voor het protestantisme raakten hun kerkgebouw kwijt aan de protestanten. De weinigen die het katholieke geloof trouw bleven gingen in Rhoon naar de kerk. Toen in 1824 weer een pastoor naar Oud-Beijerland kwam werd de mis weer opgedragen op de zolder van een pand aan de Havendam.

In 1828 werd met toestemming van de koning, "*Huize Vredestein*" plechtig ingewijd en werd Antonius van Padua opnieuw beschermheilige van de Oud-Beijerlandsche Rooms-Katholieken.

Voor de bouw van de kerk in 1866 werd de helft van Huize Vredestein afgebroken. Het overgebleven deel werd als pastorie in gebruik genomen. Achter de kerk werd een begraafplaats ingericht.

Wandelen: We lopen weer terug naar de Waterstal, steken de brug over en slaan rechtsaf de Oost-Voorstraat in en steken de Julianastraat over. Na ca. 50 meter staan we even stil bij de brug over de Vliet ten hoogte van de huizen aan de Bijl.

3. De Bijl

Gemeentelijke monumenten sinds 2004

0,4 km

Dit straatgedeelte kreeg de naam Bijl omdat het is gebouwd op een boomgaard waarvan het perceel een haakse hoek vormde. Zodoende leek de vorm enigszins op een bijl. Aan de overkant van het water zien we een aantal herenhuizen staan.

Deze huizen zijn allemaal gebouwd in de periode 1875 – 1885. Het waren (en zijn dat nog steeds) woonhuizen voor de gegoede burgers van het dorp. Voor de ontsluiting van deze woonhuizen ligt een betonnen voetgangersbrug uit 1909.

Wandelen: We vervolgen onze weg door de Oost-Voorstraat, steken de Steenenstraat over en vervolgen onze weg door de HBS-laan tot de brug.

4. Brug naar “Het Paradijs”

Rijksmonument sinds 2001

0,8 km

Deze witgeschilderde brug bij de ingang van de begraafplaats behoorde vroeger tot hofstede “*Het Paradijs*”. Volgens de gevelsteen is de eerste steen gelegd op 30 juli 1864 door de 7-jarige Gerrit Schelling Klaasz.

De brug werd gebouwd door Fa. F.J. Penn & Co te Dordrecht en heeft de karakteristieke stijlkenmerken en details van het Eclecticisme (een vrije combinatie van verschillende bouwstijlen). De smeedijzeren hekwerken staan tussen gietijzeren balusters, bekroond met dennenappels. De liggers in het midden zijn versierd met ajourwerk.

Wandelen: We keren om, lopen terug en maken een korte stop bij de stenen brug halverwege de HSB-laan.

5. De H.B.S.

Gemeentelijk monument sinds 2001

0,9 km

Aan de overkant van de burg zien we het gebouw van de voormalige Rijks Hoogere Burgerschool, naamgever aan deze laan. De H.B.S. is gebouwd in 1919. De stenen brug gaf toegang tot het schoolgebouw.

Opmerkelijke details van dit gebouw zijn de centrale toegang in de vierkante toren met klok. Aan de rechterzijde van het complex en tevens rechts van de brug zien we de voormalige directeurswoning. De conciërgewoning bevindt zich aan de linkerkant van de brug.

Na het vertrek van de H.B.S uit het gebouw is het aan het einde van de vorige eeuw verbouwd tot appartementencomplex.

Wandelen: We vervolgen onze weg terug richting de hoek van de H.B.S. laan en de Steenenstraat.

6. Rentenierswoning

Rijksmonument sinds 1966

1,0 km

Deze herenboerderij met bijbehorend koetshuis is gebouwd in 1800 als rentenierswoningen van de eigenaren van hofstede “*Het Paradijs*”. Het wordt in het register omschreven als “...een stads aandoend dwars woongedeelte, een parterre en een verdieping onder eens schilddak met twee dakkapellen...”.

Achter het pand bevonden zich enkele boomgaarden. De H.B.S.-laan waar we zojuist nog liepen was de toegangsweg tot de hofstede. De familie Schelling, destijds de eigenaren van de hofstede, hadden ook het visrecht in het water langs de H.B.S.-laan. Het pand is bijzonder omdat het in de loop der jaren nauwelijks uiterlijke veranderingen heeft ondergaan.

Wandelen: We vervolgen onze weg door de Steenenstraat langs de karakteristieke panden aan de rechterkant. We houden even stil bij het voormalige Kantongerecht op nummer 20.

7. Het Kantongerecht

Rijksmonument sinds 2001

1,1 km

Tot 1882 was het Kantongerecht in het Oude Raadhuis gevestigd. In dat jaar is het Kantongerecht aan de Steenenstraat in gebruik genomen. Om het Kantongerecht voor Oud-Beijerland te behouden heeft de gemeente destijds de grond gekocht en *om niet* overgedragen aan het Rijk.

De architect van het gebouw is Johan Frederik Metzelaar, rijksbouwmeester in het gevangeniswezen. Het Kantongerecht is gebouwd in eclectische stijl, typerend voor het vierde kwart van de negentiende eeuw. Het pand heeft twee verdiepingen en een zolderverdieping, een voorgevel voorzien van vijf vensterassen en een gemetselde dakkapel met tuitgevel.

Het gebouw deed tot 2000 dienst als Kantongerecht. Het pand heeft nu een kantoorfunctie, maar de voormalige zittingszaal en wachtkamer zijn nog aanwezig.

Wandelen: We lopen verder door de Steenenstraat tot aan de kruising met de Koninginneweg. Aan het einde van de Steenenstraat zien we aan de linkerkant nog enkele karakteristieke arbeiderswoningen uit het begin van de twintigste eeuw. We steken de weg over en slaan linksaf de Koninginneweg in

8. De Koninginneweg

1,3 km

Deze brede doorgangsweg, vroeger bekend als de *Achterweg*, bevat veel jaren '30-woonhuizen en zag er vroeger heel anders uit. Aan beide zijden waar zich nu fietspaden bevinden lag vroeger een sloot met bruggetjes die toegang gaven naar de woonhuizen.

Wandelen: We volgen de Koninginneweg tot aan de kruising met de Beneden Oostdijk. Hier zien we aan de rechterkant een klein plantsoentje.

9. Monument Lamoraal en Sabina

1,7 km

In 1959 was het 400 jaar geleden dat Oud-Beijerland werd gesticht. Dit monument werd aangeboden door de burgers van Oud-Beijerland als geschenk aan de gemeente.

Aangeboden door de burgerij
aan de gemeente
1559 24 oktober 1959

Het monument bevat een plaquette van Lamoraal van Egmont en Sabina van Beijeren. In haute-reliëf staat *Lamoralduſ Comes Egmondus* en *Sabina Bavarac* te lezen.

Het werk is van de Rotterdamse kunstenaar Willem Verbon.

Wandelen: We steken de Koninginneweg over en lopen langs het fietspad schuin omhoog tegen de Oostdijk, één van de dijken die bij de inpoldering van het gebied door Lamoraal van Egmont zijn aangelegd.

10. Oostdijk 105

1,9 km

Het woonhuis waar we nu voor staan is gebouwd in 1881 en heeft een aantal opvallende bouwkenmerken. Opvallend zijn de waterslagen of raamdorpels onder de kozijnen. Opmerkelijk is ook het samenstel van woonhuis, aanbouw met poort, voorzien van lessenaarsdak en een cirkelvormig blindvenster.

Wandelen: We lopen een klein stukje verder de Oostdijk op tot we voor het woonhuis op Oostdijk nummer 101 staan.

11. Oostdijk 101

Gemeentelijk monument sinds 2004

1,9 km

Dit woonhuis met dwarskap is gebouwd in 1907. Het pand kenmerkt zich door de fraaie geprofileerde klossen in de houten lijst. Tussen de klossen zijn gehakte stenen aangebracht.

Wandelen: We lopen opnieuw een klein stukje verder de Oostdijk op. Na 100 meter zien we aan onze rechterhand een zijstraat ter hoogte van Oostdijk 73. We lopen de straat in om de gevelsteen aan de zijkant van het pand te bekijken

12. Oostdijk 73

2,0 km

Aan de zijgevel van dit pand zien we een gevelsteen die ons herinnert aan de Meestoof die hier omstreeks 1700 werd gebouwd. In deze Meestoof werd uit meekrap de rode kleurstof *Alizarine* gewonnen. Deze kleurstof werd gebruikt om stoffen te kleuren. Zo werden onder andere de baaien rokken van de vrouwen in de Amsterdamse Jordaan hiermee gekleurd.

Deze industrie was van tot 1876 in Oud-Beijerland actief.

Wandelen: We vervolgen onze weg op de Oostdijk. Na 50 meter zien we aan onze linkerhand een dijkopgang vanuit de Ooststraat. We staan even stil bij het pand op nummer 58.

13. Oostdijk 58

2,0 km

Dit nog volledig authentieke dijkhuisje is in 1837 gebouwd. Het staat symbool voor deze dijkhuisjes die zich aan deze dijk bevonden en inmiddels reeds verbouwd of verdwenen zijn.

Opvallend aan dit dijkhuisje is de plaatsing aan de dijkopgang. Hierdoor heeft het huisje 3 van elkaar verschillende gevels.

Wanneer we vanaf de dijkhopgang naar beneden kijken zien we in de Ooststraat een voor Oud-Beijerland bijzonder woonhuis, Ooststraat 20.

Ooststraat 20

Gemeentelijk monument sinds 2004

2,0 km

We zien hier een woonhuis waarvan de architectuur in het gevelontwerp zorgvuldig is uitgewerkt in de Neorenaissance. Dit woonhuis met een huisartsenpraktijk is in 1899 gebouwd door huisarts Dr. J.F.Ph. Hers.

Dokter Hers heeft een grote bijdrage geleverd aan de algehele gezondheidstoestand van de Oud-Beijerlandse bevolking. Zo was hij één van de initiatiefnemers om het dorp van een waterleiding te voorzien.

Zijn dochter, Anna Hers was in de jaren '20 van de vorige eeuw een bekende schrijfster van meisjesboeken. In dit huis schreef zij haar bestseller "*Het Beugeljong*". Tot 1970 hebben verschillende huisartsen hier hun praktijk gehouden.

Wandelen: We vervolgen onze wandeling op de Oostdijk tot de doorgang naar de Bierkade. In het straatwerk richting de Bierkade is in het straatwerk een gedeelte van het voormalige tramtracé van de RTM opgenomen.

De Bierkade

2,1 km

Het is moeilijk voor te stellen dat hier ooit de stoomtram van de RTM heeft gereden. Deze werd niet alleen gebruikt voor het vervoeren van passagiers, maar ook voor het transport van de suikerbieten voor de Zuid-Hollandse Beetwortelfabriek die eens stond waar nu de wijk Spuioever ligt.

Wandelen: We houden even stil bij het informatiebord op de Bierkade. Hier heeft u een goed zicht op wat eerst de haven van Oud-Beijerland was. Aan de overzijde van de haven zien we het voormalige fabriekspand van de sigarenfabriek die hier aan de Scheepmakershaven gevestigd was.

Scheepmakershaven 1

2,1 km

Dit pand is gebouwd in 1911 door Arie Kruithof voor zijn sigarenfabriek "*Het Wapen van Oud-Beijerland*". In deze sigarenfabriek werkten in de hoogtijdagen 30 sigarenmakers.

De fabriek was tot in de jaren '50 van de vorige eeuw in gebruik.

Wandelen: We blijven aan de zuidzijde van de haven en volgen de Bierkade richting het centrum. Door de ligging aan het water werden de panden aan de Bierkade (onze linkerzijde) veel gebruikt als pakhuis. Deze functie is bij een aantal panden nog goed zichtbaar. Als we bij het einde van de nog aanwezige haven zijn, zien we aan de overkant van het water een grote villa.

15. Oostkade 10

Gemeentelijk monument sinds 2004

2,2 km

Deze grote, vrijstaande villa is fraai gelegen aan het water en is omgeven door een grote tuin. Dit huis, “*Villa Emergo*” genaamd, is gebouwd in 1910 en was hiermee het enige woonhuis op het eerste industrieterrein van Oud-Beijerland.

Wandelen: We lopen een klein stukje door tot aan het plantsoentje op de kop van de Havendam.

16. Joods Monument

2,2 km

Het monument dat we in het plantsoen zien staan is daar geplaatst ter herinnering aan de Joodse inwoners van Oud-Beijerland die tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn afgevoerd en in Duitse kampen zijn omgekomen.

Al hun namen zijn vermeld op de namenlijst. Het kunstwerk is van de hand van Marga Vogel.

Wandelen: We lopen een klein stukje de Havendam op tot we voor de panden op nummers 5-8 staan.

17. Havendam 5, 7 en 8

Rijksmonumenten sinds 1966

2,3 km

De haven van Oud-Beijerland is altijd een bron van bedrijvigheid geweest. Dit is te zien aan de panden aan de Havendam en Bierkade. Veel van deze panden hebben een monumentale status.

Zo zijn de panden Havendam 15, 16 en 24 Rijksmonumenten en de panden Havendam 13 en 18 hebben de status van Gemeentelijk monument. Aan de overzijde van de haven ligt de Oostkade met de wijk “Havenkwartier”. Hier was vanaf 1900 het eerste industrieterrein van Oud-Beijerland. Onder andere de paling- en zalmrokerij van Koen Visser was hier gevestigd. Koen Visser was jarenlang een wereldspeler op het gebied van gerookte vis en conservenproducten.

We gaan iets verder in op de geschiedenis van panden op Havendam 5-8.

Het is niet met zekerheid te zeggen wanneer het pand op **Havendam 5** is gebouwd, maar in ieder geval vóór 1820. Het pand heeft een gepleisterde gevel met gezwenkte zijkanten en een rechte lijst. Geprofileerde houten vensteromlijstingen en halfronde zoldervensters voorzien van gietijzeren traceerwerk. Het pand werd tot 1898 gebruikt als postkantoor, met de woning van de postdirecteur op de bovenverdieping. Tot 1984 was schilderbedrijf Plomp in het pand gevestigd.

Het middelste pand, **Havendam 7**, dateert uit ca. 1700. Het pand heeft een eenvoudige trapgevel voorzien van bakstenen. Dit pand heeft in de loop der jaren veel verschillende functies gehad. Zo was het een vetsmelterij en later een drukkerij en bibliotheek.

Het rechter pand, **Havendam 8**, dateert eveneens van omstreeks 1700. Het pand is voorzien van een trapgevel van het Dordtse type met geblokte ontlastingsbogen, in de verdieping rustend op muurstijlen en op Ionische kapiteeltjes met koppen tussen de vensters. Het pand heeft altijd een woonfunctie gehad.

Wandelen: We lopen terug de dijk op richting het Marktpllein. Links op de hoek van de Oostdijk en het Marktpllein zien we op de kop een zadelmakerij.

18. Oostdijk 2

Rijksmonument sinds 1966

2,3 km

Dit pand stond er al in 1795 en was destijds in gebruik als bakkerij. In 1857 begon Arie de Koning Cornelisz. hier een zadelmakerij. Deze is later overgenomen door zijn zoon Joris de Koning.

Als kleinzonen Kor en Arie de Koning het bedrijf overnemen weten zij de onderneming uit te bouwen tot de wereldberoemde schokdemperfabriek KONI. Het interieur in het pand is authentiek.

Wandelen: We lopen een stukje terug naar het Marktpllein en vervolgen onze weg aan de rechterkant van de Vliet richting het Oude Raadhuis.

We zijn aangekomen op de West-Voorstraat. De bouw van deze panden dateert van het prille begin van Oud-Beijerland. De voorgevels die we nu zien dateren echter van latere datum. In de periode 1840-1860 zijn de voorgevels gemoderniseerd en kregen toen de huidige uitstraling.

19. West-Voorstraat 1

Gemeentelijk monument sinds 2004

2,4 km

Dit pand is gebouwd in 1865, op de plaats waar eerder twee panden stonden. De zijkant van het pand bevat een gevelsteen. In dit beeldbepalende pand is tot in de jaren '70 van de vorige eeuw een filiaal van Albert Heijn geweest.

In 1975 werd het pand omgebouwd tot een bankfiliaal en is toen teruggebracht in de oorspronkelijke staat

Wandelen: We lopen een stukje verder naar West-Voorstraat 8.

20. West-Voorstraat 8

Rijksmonument sinds 1966

2,5 km

Dit monumentale pand was jarenlang het woonhuis en kantoor van de notaris. Het pand kreeg in de periode 1851-1858 haar huidige uitstraling.

Vanaf 1971 tot zijn overlijden in 2002 was dit het woonhuis en atelier van Joop Beljon. Over de hele wereld zijn kunstwerken van hem te bewonderen. In 1998 kreeg hij de Wilhemining voor zijn gehele oeuvre. De levensboom in het bovenlicht met Latijnse tekst is ook van de hand van Joop Beljon:

“Naturam In Operatione Omo Quid Quid Tango”

Vertaald: *“De natuur nabootsend in haar werking versier ik wat ik aanraak”*

Wanneer we ons omdraaien naar de Kop van de Vliet zien we een fontein van de hand van Joop Beljon; één van de kunstwerken in ons dorp.

Wandelen: We vervolgen onze weg op de West-Voorstraat en stoppen bij het pand op nummer 14.

21. West-Voorstraat 14

Een pand met een hoog, monumentaal schilddak, dat aan de achterzijde aansluit tegen een puntgevel. De voorgevel heeft een lage bovenverdieping en kroonlijst met gepleisterd bossagewerk.

Dit is één van de oudste panden van het historische centrum van Oud-Beijerland. Gebouwd in het eerste kwart van de 17e eeuw (1600-1625). Het pand is in één keer gebouwd in de huidige vorm en afmetingen.

Tot 1960 was het pand in gebruik als woonhuis. Daarna heeft het dienst gedaan als winkel in witgoed en elektronica.

Enkele jaren geleden is het pand gedeeltelijk teruggebracht naar de oorspronkelijke staat.

Iets verderop treffen we aan onze rechterhand de Peperstraat. Dit straatje is aan het eind van de 16e eeuw reeds aangelegd. Het straatje dankt zijn naam waarschijnlijk aan de mattenbies, een inheems plant die ook we peper werd genoemd. Stoelenmatters woonden en werkten in Oud-Beijerland vooral in de Peperstraat en maakten veel gebruik van deze plant. De oorspronkelijke kleine arbeidershuisjes zijn afgebroken en zo goed mogelijk weer herbouwd.

Wandelen: We maken een klein uitstapje via het bruggetje over de Vliet. Dit bruggetje wordt in de volksmond het “houten heultje” genoemd, een verwijzing naar een houten voorganger van de huidige stenen brug. Bij aankomst in de Oost-Voorstraat staan we even stil bij huisnummer 25

22. Oost-Voorstraat 25

2,5 km

De gevelsteen in dit pand herinnert ons aan de smederij die hier gevestigd was. Het pand kwam in 1645 in bezit van de vader van Willem Tichelaar. Willem Tichelaar kreeg landelijke bekendheid toen deze Cornelis de Witt in 1672 beschuldigde van het beramen van een aanslag op de stadhouder Willem II.

Zoals bekend werden Cornelis en zijn broer Johan kort daarna door het gepeupel vermoord in Den Haag. De aanleiding voor de beschuldigingen aan het adres van Cornelis de Witt was dat deze Willem Tichelaar eerder had berecht voor een misdrijf.

Willem Tichelaar stierf arm en berooid. Op zijn sterfbed zou hij bekend hebben de beschuldigingen uit wraak te hebben geuit. De gevelsteen bevond zich eerder in het slop aan de zijkant en is na restauratie in de voorgevel geplaatst.

Wandelen: We keren terug over het Houten heultje, slaan linksaf de West-Voorstraat in en staan stil bij nummer 23

23. West-Voorstraat 23

Rijksmonument sinds 1966

2,6 km

Het pand waar we nu voor staan is gebouwd in 1775 voor één van de predikanten van Oud-Beijerland. Later is hier een winkel in garen en band gevestigd. In 1898 wordt het pand in gebruik genomen als postkantoor.

Nu wordt het pand gebruikt als horecagelegenheid. Bij binnenkomst van het pand is de kluis van het voormalige postkantoor nog altijd zichtbaar.

Wandelen: We lopen door tot we weer bij het Oude Raadhuis aankomen. Het begin- en eindpunt van deze wandeling.

We hopen dat u hebt genoten van het mooie centrum van Oud-Beijerland.